Důvody: Ve schůzi dne 4. září 1931 usneslo se obecní zastupitelstvo města M. převzíti od »měšťanstva města M.« t. zv. měšťanský statek za podmínek podrobně uvedených. Zem. úřad v Praze výměrem z 29. března 1932 zamítl v postupu instančním odvolání, jež do tohoto usnesení podal Josef P., jak co do námitky, že nebylo šetřeno předpisu § 5 zák. č. 76/1919 Sb., tak i co do námitky neúčelnosti jeho s hlediska finančně hospodářských zájmů obce.

Žal. úřad zamítl procesní námitku, opřenou o předpis § 5 zák. č. 76/1919 Sb., v podstatě proto, že tři příslušníci měšťanstva města M., přítomní ve schůzi obecního zastupitelstva, neúčastnili se jednání o převzetí t. zv. měšťanského statku, ježto jednáním ve smyslu § 5 cit. zák. byla teprve věcná a podrobná rozprava, k níž došlo až po odchodu předpojatých členů ze schůze obecního zastupitelstva, kdežto před tím šlo jen o vzájemnou, celkem bezvýznamnou výměnu názorů o odstupném členům měšťanského statku, zkoušení vody pro koupaliště, jež měli tito členové obci odevzdati, a »velkou debatu«, jejíž obsah není sice zaznamenán, ale jež, jak lze se důvodně domnívati, týkala se zkoušení vody a stavby koupaliště.

Stížnost namítá, že žal. úřad neprávem rozděluje jednání obecního zastupitelstva na dva díly, že jednání obecního zastupitelstva o 6. bodu programu: »Výsledek jednání o smír obce s měšťany a rozhodnutí o smíru tom« je jedním celkem, a ježto jednání toho zúčastnili se tři podjatí členové obecního zastupitelstva, že usnesení to je neplatné.

Námitku tu shledal nss důvodnou.

Podle § 5 ob. nov. č. 76/1919 Sb. nesmí býti přítomen, aniž se zúčastniti jednání a usnesení obecního zastupitelstva žádný člen jeho, jde-li o zvláštní osobní ať soukromý nebo veřejný zájem jeho samého nebo osob tam uvedených. Zákon stanoví, že podjatý člen nesmí býti přítomen, ani zúčastniti se jednání, nerozeznávaje, bylo-li jednání věcnou a podrobnou rozpravou, či jen pouhou vzájemnou výměnou názorů, a nevylučuje jednání posledního druhu ze zákazu § 5. Směrodatným je tu jedině předmět, který pod tím kterým budem programu byl na pořadu jednání obecního zastupitelstva.

Podle spisů správních bylo předmětem jednání a usnášení obecního zastupitelstva jako samostatný 6. bod programu: »Výsledek jednání o smíru obce s měšťany a rozhodnutí o smíru tom«, a byla při tom projednávána od počátku řada otázek s tímto předmětem souvisejících. Jednání o tomto předmětu byli přítomni tři členové podjatí a vzdálili se teprve během jednání. Ale pak, ježto podjatí členové byli přítomni jednání o bodu programu, ohledně něhož byli nesporně podjati, nebyl zachován cit. předpis § 5 zák. č. 76/1919 Sb. Opačný názor žal. úřadu nemá opory v zákoně a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž mohl nss přezkoumati námitky po stránce věcné, neboť o nich mohl by jednati jen tehdy, kdyby usnesení obecního zastupitelstva bylo ve shodě s ustanovením § 5 zák. č. 76/1919 Sb. — — — —

Č. 11.711.

Řízení správní. — Řízení před nss-em: * Nss nezkoumá z moci úřední, byl-li odvolací úřad ve smyslu odst. 3 § 80 správ.

řádu č. 8/1928 Sb. oprávněn, aby věc vrátil prvé stolici k novému projednání a rozhodnutí, místo aby, doplně podle odst. 2 řízení, rozhodl ve věci sám.

(Nález ze dne 1. února 1935 č. 11.073/35.)

Věc: Emilie S. v H. proti zemskému úřadu v Brně o prodej obecních pozemků.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Městské zastupitelstvo v H. usneslo se ve své schůzi dne 31. března 1930 odprodati z volné ruky obecní pozemek, na kterém leží plovárna spolku »Eislaufverein« v H., za kupní cenu 6.000 Kč za měřici.

Okr. úřad v Hustopečích vyhověl výměrem ze 14. září 1931 odvolání nynější st-lky a spol. a usnesení obecního zastupitelstva v H. z 31. března 1930 zrušil jako pro obec hospodářsky nevýhodné v podstatě z těchto důvodů: Po stránce veřejně zdravotní jest obec v prvé řadě povolána k tomu, aby potřebu koupání obyvatelstva v letních měsících a zásobování ledem řádně zabezpečila. Soukromá korporace může dostáti úkolu pouze přechodně, neskýtá však pro budoucnost dostatečné záruky, ježto jest jednak obmezena svými finančními prostředky, jejichž výše jest pravidelně dána výnosem z předcházejícího roku, takže nelze od ní očekávati, že by v příštích létech vždy mohla uspokojiti zvýšené požadavky veřejného zdravotnictví, jednak jakožto soukromá korporace vymyká se kontrole veřejnosti. V daném případě je situace tím důležitější, ježto zmíněný pozemek jest ve zdejším městě jediným toho druhu, který se hodí k účelům řádné plovárny. V případě odprodeje tohoto pozemku soukromému spolku, zbavila by se obec jediné možnosti vybudovati řádnou vyhovující plovárnu a takto pro budoucnost dostáti plně svému úkolu veřejně zdravotnímu. Po stránce finanční jde o podnik dobrého finančního obratu — podle výtahu z výročních účtů spolkem »Eislaufverein« zdejšímu úřadu předloženého — s průměrným ročním příjmem 20.000 Kč až 30.000 Kč, jehož dosavadní výdaje byly příjmem zcela kryty, takže i v budoucnu lze očekávati, že podnik bude rentabilním. V žádném případě však nelze považovati odprodej obecních pozemků spolku »Eislaufverein« z volné ruky při kupní ceně 6.000 Kč za měřici za hospodářsky pro obec výhodný, ježto kupní cena jest nízká. O tom svědčí nabídka Tělocvičné jednoty »Sokol« v H., kterou učinila tato městské radě přípisem z 25. září 1930, v němž nabízí za 1 měřici plovárenského pozemku 10.000 Kč.

Nař. rozhodnutím vyhověl žal. úřad odvolání obce H., v odpor vzaté rozhodnutí okr. úřadu zrušil a tomuto uložil, aby obci vydal rozhodnutí nové. Své rozhodnutí odůvodnil takto:

Pokud Emilie S. a spol. uplatňovali ve svém odvolání k okr. úřadu zájmy veřejné, totiž zájmy veřejného zdravotnictví, nebylo jim přiznati stižní legitimaci, neboť k ochraně takovýchto zájmů jsou povolány úřady, nikoliv strany. Proti usnesení obecního zastupitelstva o prodeji obecního majetku nemovitého může si poplatník nebo volič stěžovati jen potud, pokud namítá, že prodej tento je s hlediska obecního hospodářství pro obec nevýhodným nebo neúčelným. S tohoto hlediska jmenovaní

st-lé vytýkali usnesení městského zastupitelstva jednak, že prodej neměl se státi z volné ruky, nýbrž veřejnou dražbou, jednak, že cena 6.000 Kč za 1 měřici je příliš nízká a že tudíž odprodej za tuto cenu znamená finanční poškození obce.

Maje v odpor vzaté usnesení měst. zastupitelstva přezkoumati jen v rámci podaného odvolání, měl okr. úřad o těchto námitkách rozhodnouti, což však, pokud jde o první z uvedených dvou námitek, vůbec neučinil; pokud pak jde o druhou námitku, konstatuje se sice v nař. rozhodnutí, že cena je nízká, avšak úsudek ten nezakládá se na nějakém šetření o pravé ceně předmětných nemovitostí. V tom ohledu je tedy nař. rozhodnutí vadné. Okr. úřad zrušil usnesení měst. zastupitelstva jako pro obec hospodářsky nevýhodné, při čemž k závěru, že usnesená hospodářská disposice je pro obec nevýhodnou, dospěl na základě argumentace, že koupaliště na odprodávaných pozemcích vybudované je podnikem rentabilním, takže je pro obec výhodnějším, když ony pozemky vůbec neodprodá, a vyslovil, že obec má tento podnik spravovati ve vlastní režii. Tím však okr. úřad překročil meze působnosti odvolací instance.

Pokud pak v nař. rozhodnutí je zrušující výrok odůvodněn též poukazem na zájmy veřejného zdravotnictví, nutno podotknouti, že takové zájmy nemohou býti důvodem, aby obec byla omezována ve své samostatné působnosti, zaručené jí ustanovením § 27 č. 1 mor. ob. zříz., kdyžtě není zákonného předpisu, který by obcím ukládal povinnost, aby zřizovaly koupaliště a spravovaly je ve vlastní režii.

O stížnosti, do tohoto rozhodnutí podané, uvážil nss: — — — —

Okr. úřad posuzoval usnesení obecního zastupitelstva jednak s hlediska zájmů veřejného zdravotnictví, jednak s hlediska obecního hospodářství. S obojího hlediska shledal sporné usnesení závadným a proto je zrušil, vycházeje z názoru, že bude lépe, bude-li obec provozovati plovárnu ve vlastní režii. Žal. úřad vyslovil, že okr. úřad překročil meze působnosti odvolací stolice výrokem, že obec má spravovati podnik ve vlastní režii, uznal dále, že okr. úřad nebyl vůbec oprávněn posuzovati sporné usnesení obecního zastupitelstva s hlediska zájmů veřejného zdravotnictví, nýbrž toliko s hlediska finančního hospodářství obce, jinak pak výrok okr. úřadu shledal vadným z toho důvodu, že posouzení hospodářské prospěšnosti usnesení vyžaduje vyšetření pravé ceny pozemku a že nebylo rozhodnuto o odvolací námitce, podle níž prodej pozemku neměl se státi z volné ruky, nýbrž veřejnou dražbou.

Stížnost nečiní námitek proti výroku žal. úřadu, že okr. úřad překročil meze působnosti odvolací stolice, když vyslovil, že obec má podnik (plovárnu) provozovati ve vlastní režii, ani proti výroku, že st-lka nebyla legitimována uplatňovati zájmy veřejného zdravotnictví a že zájmy tyto nemohou býti důvodem, aby obec byla omezována ve své samostatné působnosti. St-lka namítá pouze, že důvody okr. úřadu o finanční nevýhodnosti prodeje pozemku soukromému spolku stačily ke zrušení usnesení obecního zastupitelstva, a že nebylo třeba se zabývati otázkou prodeje z volné ruky či dražbou. Obrací se tedy jedině proti tomu, že žal. úřad zrušil rozhodnutí okr. úřadu pro vady řízení.

Nss neshledal však, že by opatřením tím byla st-lka nějak dotčena ve svých subj. právech. Neboť pokud žal. úřad shledal vadu řízení

v tom, že úsudek okr. úřadu o hodnotě sporného pozemku nemá v provedeném řízení dostatečného podkladu, jde o pouhé procesní opatření za účelem doplnění skutkové podstaty, kterou žal. úřad — oceňuje podle §§ 82 a 48 spr. ř. č. 8/1928 Sb. volně výsledky provedeného řízení — uznal nedostatečnou. St-lka mohla by jedině namítati, že žal. úřad vzhledem k tomu, že zde nebylo předpokladů § 80 odst. 3 spr. ř., nebyl oprávněn výměr prvé stolice rušiti, nýbrž měl šetření, jež uznal za potřebné, provésti a na základě takto doplněného řízení rozhodnouti přímo ve věci sám. Této námitky stížnost však nečiní.

Pokud pak žal. úřad nařídil okr. úřadu, aby rozhodl o rekursní námitce, že prodej sporného pozemku neměl se státi z volné ruky, nýbrž veřejnou dražbou, nemůže st-lka s úspěchem bráti v odpor ani tento výrok, který má jí poskytnouti úplné vyřízení opravného prostředku jí vzneseného a sleduje tedy zajištění a nikoli poškození jejích procesních práv.

Č. 11.712.

Samospráva obecní: * Ustanovením § 19 zák. č. 169/1930 Sb. nebylo dotčeno právo obce, aby se ve smyslu § 10 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb. usnášela o dodatečném rozpočtu pro běžný rok.

(Nález ze dne 1. února 1935 č. 11.074/35.)

Věc: Obec B. proti zemskému výboru v Praze o dodatečný obecní rozpočet.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Obecní zastupitelstvo v B. se usneslo k návrhu obecní rady a za souhlasu finanční komise ve schůzi dne 11. září 1931 o dodatečném rozpočtu na rok 1931, v němž jako mimořádná dodatečná potřeba bylo uvedeno sedm různých položek v úhrnné částce 61.369 Kč, pro niž nebylo úhrady. Ke krytí schodku usneslo se obecní zastupitelstvo vybírati další 32%ní mimořádné přirážky k přímým daním, přirážkám podléhajícím, mimo daň činžovní, pokud se týče zvýšiti dosavadní přirážky z 218% na 250%. Rozpočet byl obcí veřejně vyhlášen v době od 12. září 1931 do 26. září 1931 a nebylo v této lhůtě podáno žádné odvolání.

Na to obec předložila okr. výboru v Děčíně žádost o povolení další 32%ní mimořádné přirážky k přímým daním, přirážkám podléhajícím. Okr. výbor v Děčíně neschválil ve své schůzi dne 1. prosince 1931 dodatečný rozpočet obce B., ježto obecní finanční novela dodatečného rozpočtu nezná. Paragraf 6 zák. č. 329/1921 Sb. předpisuje výslovně, že obecní zastupitelstvo musí se usnésti o ročním rozpočtu nejdéle dva měsíce před začátkem správního roku. Podle §§ 10 a 5 fin. nov. lze ovšem provésti i výdaje, které v rozpočtu obsaženy nejsou, ale ne dodatečným rozpočtem, který byl učiněn v době, kdy již musí býti připraven nový rozpočet. Výdaje v dodatečném rozpočtu obsažené nařídil zařaditi do potřeby pro správní rok 1932.

Zem. výbor v Praze usnesl se ve schůzi dne 11. května 1932 vyhověti podanému odvolání obce B., pokud brojí proti příkazu, aby položky